

200702699/1.

Datum uitspraak: 27 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/11859 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 20 maart 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 februari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 maart 2007, verzonden op 21 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

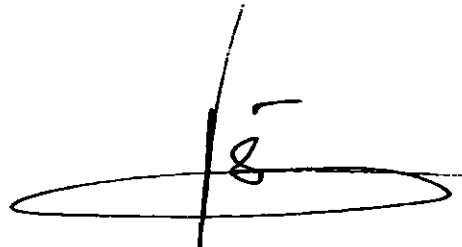
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juni 2007

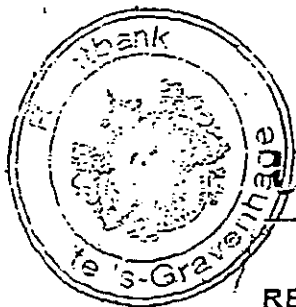
248-561.

Verzonden: 27 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/11859

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Soedanese nationaliteit,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. H. Postma, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
voorheen de Minister van Justitie,
daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M.D. Gunster, ambtenaar ten departement.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 22 oktober 2002 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 18 maart 2003 afwijzend op de aanvraag beslist. Bij beroepschrift van 14 april 2003 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld. Dit beroep is ingetrokken, nadat verweerder het besluit van 18 maart 2003 heeft ingetrokken.

1.2. Verweerder heeft bij beschikking van 6 februari 2006, verzonden op 7 februari 2006, opnieuw afwijzend op de aanvraag beslist.

1.3. Bij beroepschrift van 6 maart 2006 heeft eiser op nader aan te geven gronden tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld. De gronden zijn op 20 april 2006 ingediend.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder onvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 8 maart 2007. Eiser en gemachtigde zijn met kennisgeving niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft, ter ondersteuning van zijn asielaanvraag, het volgende naar voren gebracht. Eiser heeft de Soedanese nationaliteit en is geboren en getogen in de plaats , in Zuid-Soedan, waar hij tot zijn vertrek woonde met zijn vrouw, zijn ouders, vier broers en twee zussen. Hij behoort tot de stam van de Shilluk. Eisers beroep is monteur/chauffeur, welk beroep hij heeft uitgeoefend tot 8 à 9 maanden voor zijn vertrek uit zijn geboorteland. Vanwege de dienstplicht is eiser door het Volksleger thuis opgeroepen en heeft hieraan gehoor gegeven. Eiser heeft hierbij onmiddellijk aangegeven dat hij wel bereid was zijn dienstplicht te vervullen in het reguliere leger, maar niet in het Volksdefensieleger. Hem is door de kapitein te verstaan gegeven dat hij hierin geen keus had. Daarop heeft eiser aangegeven niet te zullen meewerken, waardoor hij in de gevangenis is beland, waar hij is mishandeld en vervolgens is ontsnapt. Direct na zijn ontsnapping heeft eiser gedurende twee uren verbleven bij de burens. Met het geld dat de familie in dat korte tijdsbestek voor hem had verzameld, is hij zonder het meenemen van zijn geboorteakte, het enige document dat hij bezit, vertrokken naar Khartoum. Daar heeft hij 8 dagen verbleven bij jongens uit Malakal die hij kende, in afwachting van het regelen van zijn vluchtreis door een ingeschakelde reisagent. Met het paspoort dat de reisagent voor hem heeft geregeld zijn zij langs de douane van de luchthaven van Khartoum gegaan en met een onbekende luchtvaartmaatschappij, met een tussenlanding op een onbekend vliegveld, naar Nederland gevlogen. De reisagent instrueerde eiser strikt en verdween op de luchthaven in Nederland onder medeneming van het aan eiser ter hand gestelde paspoort. Eiser vreest te zullen worden geëxecuteerd indien hij wordt teruggestuurd.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op de volgende gronden. Allereerst heeft eiser geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden overgelegd waarmee zijn identiteit, nationaliteit en reisroute kunnen worden vastgesteld. Eiser stelt in het bezit te zijn van een geboorteakte maar heeft deze niet overgelegd. Voorts blijkt uit een taalanalyse-rapport van 1 juni 2005 dat eiser eenduidig niet afkomstig is uit Zuid-Soedan (Shilluk-stam), maar uit Noord-Soedan. Er is derhalve sprake van een contra-indicatie voor statusverlening, zoals genoemd in hoofdstuk C1/5 paragraaf 2.3 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000). Eiser komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, en c Vw 2000. Eiser komt evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder d, omdat niet geloofwaardig is dat hij behoort tot de Shilluk stam.

2.3. In reactie op de rapportage met betrekking tot de op verzoek van verweerder uitgevoerde taalanalyse van 1 juni 2005 heeft gemachtigde op 22 juli 2005 opdracht gegeven aan De Taalstudio om een contra-expertise uit te voeren. Op 29 juli 2005 is door gemachtigde aan verweerder uitstel voor het indienen van de zienswijze gevraagd tot 14 oktober 2005 in verband met de uit te voeren contra-expertise, hetgeen door verweerder is verleend op 8 augustus 2005. Op verzoek van gemachtigde, d.d. 2 oktober 2005, tot een verdere verlenging van de reactietermijn in verband met het niet tijdig gereed zijn van de contra-expertise, heeft verweerder op 19 oktober telefonisch uitstel verleend voor het indienen van de zienswijze tot 20 december 2005. Bij dit verzoek is

gevoegd een dossieranalyse van De Taalsudio, gedateerd 26 augustus 2005, betrekking hebbende op voormelde taalanalyse. Bij de zienswijze van eiser van 21 december 2005 is deze dossieranalyse betrokken. Door verweerder is een weerwoord aangevraagd bij Bureau Taal en Land, op 3 januari 2006.

Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de uitvoering van het taalonderzoek, op grond waarvan de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijna volledig is gebaseerd, niet zorgvuldig is geschied en wetenschappelijk niet is onderbouwd. Eiser heeft hierop gereageerd in de zienswijze op het voornemen, gedateerd 21 december 2005. Het weerwoord van het Bureau Land en Taal van 27 januari 2006 is naar voren gebracht in de beschikking zonder vooraf in het kader van hoor en wederhoor aan eiser te zijn voorgelegd, waardoor eiser hierop niet heeft kunnen reageren. Eiser is van mening dat het feit dat de kennis van de taalanalist met betrekking tot de taalsituatie in en om berust op zijn eigen waarneming en de constatering dat het en nauw aan elkaar verwant zijn geen deugdelijke onderbouwing vormen voor de kennis en de deskundigheid van de taalanalist.

Wat betreft het ontbreken van documenten voert eiser aan dat een identificatieplicht in Soedan nog niet met zich meebrengt dat iedere Soedanees in het bezit is van een identiteitsbewijs en dat het ontbreken hiervan, na uitvoerige verklaring van reden, hem niet kan worden aangerekend.

Met betrekking tot het in de zienswijze gestelde betreffende de niet overgelegde geboorteakte merkt eiser op dat dit door de verweerder in de beschikking onbestreden is gelaten.

Eiser komt op grond van het bovenstaande tot de conclusie dat de bestreden beschikking niet zorgvuldig is voorbereid en een draagkrachtige en kenbare motivering ontbeert.

2.4. In het verweerschrift van 19 februari 2007 heeft verweerder vastgehouden aan de conclusie in de bestreden beschikking van 6 februari 2006, namelijk dat gelet op het toerekenbaar ongedocumenteerd zijn en de uitkomst van de taalanalyse, het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is. Dit standpunt wordt, samengevat, als volgt toegelicht.

Het is aan eiser om aan verweerder aannemelijk te maken dat er gronden zijn om bescherming van de Nederlandse autoriteiten in te roepen en dat de aangevoerde omstandigheden met betrekking tot zijn land van herkomst daartoe een rechtsgrond vormen. Nu eiser op geen enkele manier aannemelijk heeft kunnen maken dat het door hem gestelde omtrent zijn nationaliteit, identiteit en herkomst juist is en twijfel mede ingegeven is door afgelegde verklaringen van eiser is hij niet in zijn opdracht geslaagd. Het is niet aan verweerder om de verklaringen van eiser gemotiveerd te weerleggen. Bovendien heeft eiser evenmin reisdocumenten overgelegd ter staving van zijn relaas. Uit het Algemeen Ambtsbericht van 30 augustus 2005, bevestigd bij Algemeen Ambtsbericht van mei 2006, inzake Soedan blijkt dat er in Soedan een identificatieplicht geldt. Bijzondere omstandigheden die hebben geleid tot het ontbreken van identiteitspapieren zijn niet door eiser aangevoerd of aannemelijk gemaakt.

Volgens vaste jurisprudentie is het ontbreken van documenten ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas, indien toe te rekenen aan de vluchteling, reeds voldoende voor de algemene conclusie dat sprake is van toerekenbaar ontbreken van documenten. Beschouwd in de context van het totale feitencomplex zal van de vreemdeling een grotere inspanning verwacht worden om zijn gestelde vrees voor vervolging aannemelijk te maken (ABRS, 28 december 2001, JV 2002/73 en ABRS, 9 juli 2002, JV 2002/275 en NAV 2002/234). Er zullen in het relaas dan ook verder geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen en het asielrelaas mag geen positieve overtuigingskracht ontberen. Dit is

wel het geval nu uit de op 1 juni 2005 uitgevoerde taalanalyse twijfel is ontstaan omtrent de verklaringen van eiser over zijn herkomst. Voor twijfel die eiser bij gronden van beroep heeft geuit aan de deskundigheid van de taalanalist dan wel de onzorgvuldigheid van het onderzoek dient het instrument van de contra-expertise. Dit heeft eiser echter niet aangewend. Dat, zoals eiser stelt, het gemotiveerde weerwoord van Bureau Land en Taal eerst aan eiser had moeten worden voorgelegd alvorens te beslissen, doet daaraan niet af. Nu het niet geloofwaardig is dat eiser uit Zuid-Soedan komt heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert.

Beoordeling van het beroep

2.5 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c en d Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; of
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

2.6. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.7. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Soedan zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.8. De rechtbank stelt vast dat in geschil is de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet aannemelijk is dat eiser de door hem gestelde nationaliteit, identiteit en afkomst heeft.

2.9. De rechtbank beantwoordt die vraag bevestigend en overweegt daartoe het volgende. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlenen vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk

Zaaknummer: Awb 06/11859

blad 5

te maken. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f van dit artikel, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de omstandigheid dat verzoeker ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag en het feit dat dit, ook naar het oordeel van de rechtbank, aan eiser is toe te rekenen, reeds op voorhand afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

In de lijn met de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 8 oktober 2002, 200204720/1 kan het feit dat eiser afhankelijk was van een reisagent niet afdoen aan zijn eigen verantwoordelijkheid voor de onderbouwing –waar mogelijk- van zijn reis- en asielrelaas. Het is ingevolge vaste jurisprudentie van de ABRS (onder meer 26 augustus 2003, 200303048/1) aan eiser om zijn nationaliteit en identiteit jegens verweerder aannemelijk te maken en niet aan verweerder om het tegendeel aannemelijk te maken.

Teneinde de twijfel aan eisers herkomst weg te nemen is door verweerder een taalonderzoek geïnitieerd.

Blijkens de door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) ontwikkelde jurisprudentie, moet het instrument van de taalanalyse worden gezien als het door verweerder aan de vreemdeling bieden van een mogelijkheid om een einde te maken aan de twijfel die op grond van de aan zijn aanvraag gelegde feiten en omstandigheden omtrent diens herkomst is gerezen.

Verweerders twijfel komt, blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, voort uit het feit dat eiser stelt tot de stam te behoren en derhalve valt onder de spraakgemeenschap binnen Zuid-Soedan, maar dat taalanalyse eiser eenduidig heeft herleid tot de spraakgemeenschap binnen Noord-Soedan. De Arabische spraak van de vreemdeling is te herleiden tot Darfur. De kennis die eiser heeft van zijn gestelde geboorte- en woonomgeving Melakal is dusdanig fragmentarisch en beperkt dat geconcludeerd wordt dat eiser eenduidig niet is geboren en getogen in de regio , noch in enig ander deel van Zuid-Soedan.

Ingevolge vaste jurisprudentie van de ABRS is het uitgangspunt voorts dat de taalanalyse tot stand komt onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalaralist is op zorgvuldige wijze geselecteerd en staat onder voortdurende kwaliteitscontrole (zie ondermeer ABRS 22 december 2004, 200406677/1). Niet gebleken is dat dit in het onderhavige geval anders zou zijn. In navolging van de ABRS (26 augustus 2003, 200303045/1, JV 2003/455) dient te worden geoordeeld dat het enkel plaatsen van kritische kanttekeningen, zoals deze in casu zijn neergelegd in de dossieranalyse van de Taalstudio, onvoldoende is om verweerder te verplichten tot een nieuwe taalanalyse of tot het trekken van een andere conclusie. Een contra-expertise is het aangewezen middel om aan te tonen dat er reden is om aan de juistheid van een uitgevoerde taalanalyse te twijfelen, achterwege is gebleven. In het weerwoord van Bureau Land en Taal op de door eiser ingebrachte dossieranalyse wordt – naar het oordeel van de rechtbank –

Zaaknummer: Awb 06/11859

blad 6

terecht gesteld dat betrokkene binnen de gestelde termijn een contra-expertise had kunnen laten uitvoeren door een zelf aan te wijzen, onafhankelijke deskundige, indien hij het niet eens was met de conclusies van het rapport taalanalyse.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet aannemelijk is dat eiser de door hem gestelde nationaliteit, identiteit en afkomst heeft. Eiser kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleen.

2.10. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.11. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. L.W. Janssen en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H. Bolhuis als griffier op 20 maart 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

21 MRT 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

PIETERS
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
2302	INGEKOMEN
B 17 APR 2007	
ZAAKNR.	2699
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

Betreft :
Uw kenmerk : Nieuwe zaak
Ons kenmerk : 07059JP

Utrecht, 17 april 2007

Hoger beroep Vreemdelingenzaken (griffiekosten afboeken van mijn rekening-courant)

hierna te noemen appellant, geboren op , wonende te Wageningen, Vluchtelingen onder dak Burgtstraat 3, domicilie kiezende te Utrecht aan de Kruisstraat 307 (Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mr. G.J. Dijkman, die hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellant tot het instellen van dit hoger beroep en als zodanig in deze procedure zal optreden.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de beslissing van de rechtbank 's Gravenhage, zittingsplaats Groningen d.d. 20 maart 2007, waarbij zijn beroep tegen de beslissing d.d. 6 februari 2006 betreffende de afwijzing van zijn asielaanvraag. Deze uitspraak is op 21 maart 2007 aan de gemachtigde van appellant verstuurd.

Appellant kan zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van het navolgende:

Grief

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat het laten uitvoeren van een contra-expertise ten aanzien van de taalanalyse van BLT het aangewezen middel is om aan te tonen dat er reden is om aan de juistheid van een uitgevoerde taalanalyse te twifelen.

In deze zaak is een taalanalyse afgenomen bij appellant. Blijkens hetgeen verweerder bij de rechtbank heeft aangevoerd is uit de taalanalyse twijfel ontstaan omtrent de verklaringen van appellant over zijn herkomst (pagina 4 eerste zin van de uitspraak). Omdat er twijfel zou bestaan over de herkomst van appellant is de aanvraag afgewezen.

De rechtbank is van mening dat de twijfel slechts kan worden weggenomen door het overleggen van een voor appellant positieve contra-expertise.

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2716655, Fax 030-2716672

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

Appellant is van mening dat nu verweerder de taalanalyse gebruikt ter onderbouwing van de stelling dat hij onjuiste gegevens heeft verstrekt verweerder op basis van het zorgvuldigheidsvereiste verplicht is er zorg voor te dragen dat de taalanalyse zorgvuldig wordt uitgevoerd.

Zorgvuldige uitvoering van de contra-expertise dient te geschieden door een deskundig bureau dat de analyse op wetenschappelijk verantwoorde wijze uit dient te voeren. BLT is in casu niet als een deskundig bureau aan te merken.

Uit het door BLT geschreven weerwoord op de contra-expertise blijkt dat BLT de zorgvuldigheid van haar onderzoek baseert op jurisprudentie van uw afdeling. Deze houding past niet bij een bureau dat onderzoek dient te verrichten op basis van de stand van de wetenschap. Uit de dossierstudie blijkt dat het wetenschappelijk bureau de Taalstudio, gespecialiseerd in taalkundig onderzoek, van mening is dat BLT onvoldoende gekwalificeerd werk heeft geleverd. Het onderzoek is derhalve onzorgvuldig en kan niet ter onderbouwing van de bestreden beschikking dienen.

Dat BLT ter rechtvaardiging van de handelwijze verwijst naar jurisprudentie is op zijn minst opmerkelijk. Uw college is immers een rechterlijk college en geen taalkundig gespecialiseerd instituut. BLT dient zich te verlaten op taalkundig onderzoek en niet op juridische consequenties die door uw college aan bepaald wetenschappelijk onderzoek wordt toegekend.

Naar aanleiding van het voorgaande dient te worden geoordeeld dat door de dossierstudie van de Taalstudio moet worden getwijfeld aan de wetenschappelijke basis van de taalanalyse en de juistheid van de inhoud van de taalanalyse. Nu deze conclusie is gerechtvaardigd kan de taalanalyse niet dienen ter onderbouwing van de bestreden beschikking. Het oordeel van de rechtbank dat enkel een contra-expertise een middel is om aan te tonen dat aan de juistheid van de uitgevoerde taalanalyse te twijfelen is derhalve onjuist.

Redenen waarom:

Appellant zich thans wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen, van 20 maart 2007 te vernietigen, en verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

't Welk doende enz.

Gemachtigde